

Lizák Pálma:

Ajánlás barátainak és magamnak

Ha remegve nézed az ébredő napot,
Ha kitárult lelked vár vörös alkonyatot,
Ha lágyan elmerengsz a zöldellő lombokon,
akkor a természet ölelt és csókolt homlokon.

Ha megfogja éned egy karcsú nyakú váza,
Ha rajzolni készted a csupor tarka máza,
Ha áhítattal nézel egy szép kelyhű virágra,
akkor nyitott vagy a környező világra.

Ha izgatnak a formák, lázba hoznak színek,
Ha lüktetnek előtted óriás piros szívek,
Ha sárga és a lila kiabál helyetted,
annak titkait az elvont világban keressed.

Ha megfogott a téma és jó a tettek láza,
Ha lelkedben bizsereg az alkotás vágya,
add oda magad, s a műben élsz tovább,
Könnyű sikert vágyani, mi ennél ostobább?

Ha szorongva állsz szemben most a művel,
Ha kétségek gyötörnek, szúrnak ezer tűvel,
elveid fel ne add, ne add el semmiért,
hisz te vagy a felelős minden kis centiért.

A tökéletesre törj, ez legyen vágyaid orma,
Mít ér a szép eszme, ha nem csiszolt a forma,
Szüntelen fejleszd hát adott tehetséged,
Elismerni csak így fog az utókor téged.

(1992.12)

